

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 9. Alfredi Regis Scripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum IX. ne Scoto, seu Erigena, Carolo Imperatori olim carissimo, atque etiam a quodam Joanne Sophista, qui Malmesburiae martyrio affectus dicebatur.

§. IX.

*Alfredi Regis Scripta.**Affer. p. 5.*

Alfredo Regi satis non fuit & literas & viros doctos fovere, sed etiam tam se ipsum quam populum suum erudiri voluit. Non ipse tamen in prima ætate literas didicerat; sed gentis suæ more venationi aliisque exercitationibus, quibus corpus duratur, indulserat. Duodenni major fuit, cum alphabetum cognoscere cœpit, & quamvis exinde sciendi avidissimus esset, bella tamen a Danis illata otium scientiis operam dantibus necessarium non concesserant. At rebus pacatis serio tempus omne cum viris doctis, quos advocaverat, literis dedit. Magna cura veteres versus lingua Saxonica concinnatos, qui illius Gentis historiam complectebantur, collegit, ipse Hymnos composuit, moribus populi sui formandis aptos. Ut illis, nimirum plerisque, qui linguæ latinæ ignari erant, obsequium præstaret, Doctorum virorum auxilio usus, libros quos judicabat fore utilissimos, & inter alios S. Gregorii librum Pastoralem, Historiam Pauli Orosii, & Bedæ, in linguam vulgarem

Sup. Lib. XLV. §. 29.

garem transtulit. In Præfatione Libri Sæculum IX.
 Pastoralis ad Episcopum Londinensem A. C. 891.
 directa loquitur in hunc modum:

Sæpe multumque perpendi, quam mul- Post. Asser.
ti olim viri tam Ecclesiastici quam Sæ- p. 25.
culares ex Gente Anglorum scientiarum
laude floruerint, tanto discendi, aliosque
docendi studio ardentem, ut eruditionis
fama permultos peregrinos ad nos per-
traxerit; dum econtra nostra ætate pau-
cissimos Anglos cis Humbri fluminis ri-
pas inveni, qui preces ab omnibus recita-
ri solitas intelligerent, vel Scriptum
quodcunque ex Latino in linguam ver-
naculam vertere possent. Non memini,
me in ora Tamiris meridiana vel unicum
novisse, qui latini sermonis peritus esset,
cum Regnum auspiciatus sum. Nunc ve-
ro, Deo sint infinitæ laudes! qui publicis
muneribus funguntur, ad plebem docen-
dam idonei sunt. Itaque te exhortor,
ut scientiam a Deo tibi datam non par-
cius Fidelibus communices, quam bona
temporalia pauperibus largiris. Cogita,
Deum pœnas a nobis severissime exactu-
rum, nisi sapientiam amaverimus, eam-
que posteris tanquam pinguem hæredita-
tem reliquerimus. Christianorum nomi-
ne gloriamur, sed pauci tanti nominis of-
ficiam implent.

Illud quoque animo recurrit, prius-
quam hostes patriam nostram depopula-

Sæculum IX. A. C. 891. *ventur, vidisse me in Anglia Ecclesias pretioso ornatu nitentes, & maximam copiam librorum, ex quibus tamen viri Ecclesiastici haud sane multum emolumentum capiebant, quia eos non intelligebant. Majoribus vero nostris in mentem non venit, curare, ut in linguam vulgarem verterentur, quia nunquam putassent, eam fore unquam totius gentis segnitiam, ut linguæ latinæ usus periret.*

Igitur utilissimum Fidelibus futurum existimamus, si libros omnibus maxime necessarios in linguam vulgarem transferri jubeamus, & curemus; ut sios juventutis in Anglia, illi præcipue, qui liberi nati sunt, & facultatibus abundant, præ ceteris rebus omnibus legere discant, unde ipsis saltem illa, quæ lingua patria scripta sunt, profint. Illi deinde linguam latinam doceantur, qui ad ipsa scientiarum adyta admittendi videbuntur. Ad hunc finem salutarem consequendum, ego tanta negotiorum mole, qua Reges solent, pressus, Librum Pastoralem in linguam nostram transferre aggressus sum, nunc verba, nunc sensum reddens, prout mihi Plegmon Archiepiscopus meus, Asserius meus Episcopus, Grimbaldu & Joannes Capellani mei suadebant. Cujus libri exemplar unum ad singulas Ecclesias Episcopales Regni mei cum supellectile scriptoria marcarum quinquaginta

ginta nisi; prohibeo autem, Dei nomine, Sæculum IX. A. C. 891.
 ne quis supellectilem a libro separare, aut librum ab Ecclesia auferre præsumat. Nescimus enim, an posteriore ætate Episcopi Doctrina præditi, quales hodie habemus, futuri sint. Unde præcipio, ut hi libri semper in suo loco serventur, nisi Episcopus illos legere, aut viro docto ad describendum commodare voluerit.

§. X.

Regis Alfredi Pietas.

Sapientissimus Rex plurima jussit celebrari Concilia; horum quippe numero Comitia accenseri possunt, quæ, vit. per Spelm. lib. 2. in fi. ipso jubente, saltem bis in anno habebantur. Ad ea nemo, nisi Episcopi & Optimates Laici, vocabatur, & Episcoporum præcipua erat Auctoritas. Hujusmodi Concilium illud fuit, anno octingentesimo octogesimo sexto convocatum Londini; quam urbem, diu desertam, Alfredus incolis implevit, unde totius Angliæ Caput haberi cœpit.

Idem Rex subinde eleemosynas Romanam mittebat; quod anno octingentesimo octogesimo septimo, & tribus annis sequentibus fecisse legitur. Affer. p. 15.

Reditus universos Regni sui Alfredus in duas partes dividebat, quarum alteram in quatuor partes subdivisam ad pia Id. p. 19.